పునరపి జననం...

- కె.బి.కృష్ణ

5

(గత సంచిక తరువాయి)

మన్మనా భవ మద్భక్తో
మద్యాజీ మాం నమస్కురు
మా మేవైష్యసి సత్యం తే
ప్రతి జనే ప్రియోసి మే

"నా భక్తుడవు కమ్ము. నాకు నమస్కరింపుము. నీ మనస్సును నాతో నింపుము. తప్పక నన్నే పొందెదవు. ఇది ముమ్మాటికీ సత్యము. శపథం చేయుచున్నను. నీవు నాకు అత్యంత ప్రియుడవు. "

ఉదయం పూజా కార్యక్రమం అయ్యాక పద్మావతీ దేవి గారు ఉయ్యాల బల్లపై కూర్చుని ఉంటే సీతమ్మ భగవద్గీత చదివి వినిపిస్తుంది ఆమెకు. నిత్యం జరిగే కార్యక్రమం ఇది.

భగవద్గీతలోని ప్రతి శ్లోకం చదివాక క్షణాలు ఆగి మరల మరో శ్లోకం చదవడం సీతమ్మకు అలవాటు. ఆ తరువాత "ఆ - కానియ్" అని పద్మావతీదేవిగారు అనాలి.

కృష్ణభగవాన్ ఏమిటీ లీల? నీ భక్తురాలినయ్యాను. స్వామీ నీకు అనునిత్యం నమస్కరిస్తూనే ఉన్నాను. నీ సుందర రూపంతోనే నా మనసంతా నింపుకోమన్నావు. నింపుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను భగవాన్. కానీ నా మనసు వశం కావడం లేదే ఈ వృద్ధాప్యంలో కృష్ణా రామా అని కాలం వెళ్ళబుచ్చుకోవాలనుకుంటే మధ్యలో నా మనసును ఎందుకు శోధిస్తున్నావు కృష్ణా.

మనుషులకు పునర్జన్మ అనేది ఉందని అంటావు గోపాలా. నాకు ఈ రోజు రాత్రి కలలో ఈ విషయం ఋజువు చెయ్యాలి గోపీలోలా.

ఎప్పుడూ నా నిత్యకృత్యాలలో ఎక్కువ కాలం నీ ధ్యానంతోనే గడుపుతున్నానే మరి ఎందుకు నాకు ఇలాంటి కఠిన పరీక్షలు పెడుతున్నావు.

చాలా కాలం క్రితం నన్ను అన్యాయం చేసి ఒంటరిగా వదిలేసి వెళ్ళిపోయినాయన్ను తలచుకుంటూ, ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళే రోజు త్వరగా రావాలని నిన్ను సదా ప్రార్థిస్తూ ఉంటే మధ్యలో పునర్జన్మ అంటూ ఈ పిల్లవాడి గోల ఏమిటి స్వామీ?

నాకు ఎందుకు ఇలా పరీక్ష పెట్టావు?

నేను నిన్నే శరణు కోరి నమ్మి ధ్యానిస్తున్నానే?

అంటూ ఆ హాలులో ఒక మూలగా ఉన్న పాలరాతి గోపాలకృష్ణుని విగ్రహం వేపు భక్తితో చూస్తూ మాట్లాడుతూంది పద్మావతీదేవి.

అలా మాట్లాడుతున్న ఆమెగారిని నిశితంగా చూస్తూంది సీతమ్మ.

"నేనేదో పిచ్చి మాటలు మాట్లాడుతూంటాను. నువ్వు చదవవే సీతమ్మ తల్లీ" అంది పద్మావతీ దేవిగారు.

"సీతమ్మ భగవద్గీత చదువుకునేటప్పుడు లోపలకు రావద్దని చెప్పానా లేదా? బడుద్దాయ్" అంటూ అరిచింది అప్పుడే లోనికొచ్చిన గూర్ఖా వాడిని చూసి..

"అదికాదమ్మా. ఎవరో ఒకాయన ఖాకీ రంగు బట్టలు వేసుకున్నాడు. ఆరడుగుల ఎత్తు ఉన్నాడు. అర్జెంటుగా అమ్మగారిని కలవాలంటున్నాడు. ఆయన్ను చూస్తే పోలీస్ డిపార్ట్‌మెంటాయనలా ఉండాడమ్మా. అందుకని పరుగులతో వచ్చా" అన్నాడు భయం భయంగా.

"పోలీసా? ఇదెక్కడి ఖర్మరా బాబూ. మన ఇంటికి ఏదో గ్రహం పట్టింది. నాలుగురోజుల క్రితమే వాళ్ళ పిల్లాడిని ఎత్తుకొచ్చామేమోనని మొగుడూ పెళ్ళాం వచ్చారు. ఇవ్వాళేమో పోలీసు రావడమూ. ఏమిటి స్వామీ నీ లీలలు?" అంటూ వాపోతున్న పద్మావతీదేవిగారితో.

"ఊరుకోండి అమ్మగారు. పోలీసు కాదులెండి. వీడి బొంద. వీడికేం తెలియదు. రమ్మనమను లోపలికి ఆయన్ని" అంది సీతమ్మ గూర్ఖాతో.

సుమారు ఆరడుగుల ఎత్తులో లేత ఖాకీ రంగు సఫారీ సూటులో పుష్టిగా ఉన్న ఒక వ్యక్తి లోపలకు ప్రవేశించాడు. అతని ముఖం కొంచెం సీరియస్‌గా ఉంది కళ్ళజోడు ఉంది. ముఖంలో గుబురు మీసాలు బాగా కనిపిస్తున్నాయి. అతను పద్మావతీదేవి గారి ముందు నిలబడి--

"అమ్మా నమస్కారం. నన్ను గుర్తుపట్టారా తమరు?" అన్నాడు వస్తూనే.

"ఎవరు మీరు?" అంది తన కళ్ళజోడు సవరించుకుంటూ పద్మావతీ దేవి.

"నేనూ మీ మనవడు వెంకట్ గారూ ఒకే స్కూలులో చదువుకున్నాం. మాది పక్క ఊరే. నా పేరు శ్రీనివాసరావు" అన్నాడు.

"అది సరే బాబూ. ఏం పనిమీద వచ్చావ్? మా వెంకట్‌ని కలిశావా? కూర్చోబాబూ, సీతమ్మా అబ్బాయికి కూల్ డ్రింక్ పట్టుకురా?" అంది.

పద్మావతీదేవి గారి ఎదురుగా ఉన్న నాలుగు కుర్చీలో ఒకదానిపై కూర్చున్నాడు శ్రీనివాసరావు. లోపలనుండి ట్రేలో కూల్ డ్రింక్ గ్లాసు పట్టుకు వచ్చింది సీతమ్మ. ఆ డ్రింక్ తాగాక--

"నేను విజయవాడలో ఒక ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ ఏజెనీ నడుపుతున్నానమ్మా. నాకు మీ మనవడుగారు అమెరికాలో కూడా ట్రైనింగ్ ఇప్పించారు. రెండు రోజుల క్రితం నాకు అమెరికా నుండి ఫోన్ చేసి, మీకు ఒక ఇబ్బంది వచ్చిందనీ, ఆ విషయంలో తగు సహాయం చెయ్యమని నాకు చెప్పారు.. " అంటున్న అతని మాటలకు అడ్డువచ్చి పద్మావతీ దేవి--

"అవును బాబూ. కృష్ణా రామ అనుకుంటూ నిశ్చింతగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్న నా జీవితంలో ఒక్కసారి, పునర్జన్మ అది ఒకటి ప్రవేశించి నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేస్తూంది బాబూ" అంటూ ఉన్నపళంగా ముఖం విచారంగా పెట్టేసుకుంది పద్మావతీదేవి.

ఈ సంఘటన మూలంగా పెద్దామె ఎంత గాయపడిందో అర్థమైపోయింది శ్రీనివాస్‌కి. తన ఫ్రెండ్ వెంకట్ ఫోనులో వెలిబుచ్చిన ఆందోళన కళ్ళకు కట్టినట్లుగా ఆమె ముఖంలో గోచరిస్తూంది. ఈమె నిజంగానే తన భర్త ఒక బాలుని రూపంలో జన్మ ఎత్తేడని గాఢంగా

విశ్వసిస్తూంది. చాలాకాలం నుండీ ఆయన స్మృతులతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతూందో ఏమో మొత్తానికి ఆమె జీవిత్మ ఈ సంఘటనతో మరో మలుపు తిరగబోతోంది.

"అమ్మగారూ. మీరు అనవసరంగా ఆందోళన పడవద్దు. అలాగే విచారం కూడా వద్దు. సమాజంలో ఇలాంటివి ఎన్నో జరుగుతూంటాయి. ప్రతీ విషయాన్ని మనం ప్రధానంగా ఆలోచించకూడదు. లైట్‌గా తీసుకోవాలి. అలాగని పూర్తిగా వదిలేయమనీ నేను చెప్పడం లేదు.

అయితే కంగారు పడి మీరు ఆ పిల్లవాడిని తమ ఇంటికి తీసుకు రావాలనే నిర్ణయం మాత్రం అప్పుడే తీసుకోవద్దు.

నేను విషయాలన్నీ కూపీ లాగి మీకు అసలు సంగతి చెబుతాను. అప్పటిదాకా దయచేసి తమరు మనసును కంట్రోల్‌లో ఉంచుకుని ఎదురు చూడండి.

మనం ఆ పిల్లవాడి ని మానసిక వైద్యుని దగ్గరకు తీసుకు వెళదాం. పరీక్ష చేయిస్తే డాక్టర్లు అసలు రహస్యం చెప్పేస్తారు.

మీరు ఇక్కడ ఒక్కరే ఉన్నారు, అమెరికాలో మీ మనవడూ మనవరాలూ దూరప్రాంతంలో ఉండిపోయారు ఈ సమస్య వచ్చిపడిందనీ బాధపడకండి.

నన్ను మీ మనవడు వెంకట్‌గారు మిమ్మల్ని కనిపెట్టుకుని ఉండమని పంపించారు.

అందువలన మీరు నాకు చెప్పకుండా, నన్ను సంప్రదించకుండా ఈ విషయంలో ముందుకు వెళ్ళవద్దు. దయచేసి నా మాట వినండి" అంటున్న శ్రీనివాస్‌ని అదో రకంగా చూడసాగింది పద్మావతీదేవిగారు. ఆమె చూపులో ఏమిటి నేను వీడి కంట్రోల్‌లో ఉండాలా ఇంత బ్రతుకూ బ్రతికి అన్న అర్థం కూడా గోచరిస్తూంది.

"అవును బాబూ. నువ్వు చెప్పేదంతా బాగానే ఉంది. వాడు మా కుటుంబం గురించీ, నా గురించీ అంత వివరంగా మాట్లాడుతూంటే అది నిజం కాదని ఎలా అనుకుంటాం చెప్పు. ఏ మనిషి అయినా నమ్మకుండా ఉంటారా? అయితే నాకు మాత్రం వెంటనే ఆ పిల్లవాడిని చూడాలని ఉంది బాబూ. నువ్వు ఇప్పుడు చెబుతున్నావు కాబట్టి ఆలోచిస్తాను. మా మనవడికి చెప్పు అనవసరంగా నా గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించి కంగారు పడవద్దని" అంది.

పద్మావతీ దేవి మాటల సరళిని పరిశీలిస్తూంటే శ్రీనివాస్‌కి ఆమె మనసు అర్థమైంది. తన భర్త ఆ పిల్లవాడి రూపంలో మరల జన్మించాడనే స్థిత నిర్ణయానికి ఆమె వచ్చేసింది. ఆమె ఆ విషయంలో పూర్తిగా లీనమైపోయింది. ఏది ఏమైనా తన ఫ్రెండ్ వెంకట్ ఆమె మంచీ చెడ్డా తనకు అప్పచెప్పాడు కాబట్టి ఈ విషయంలో ఆమెకు ఎటువంటి హానీ జరగకుండా చూడాలి- అనుకుంటున్నాడు

"బాబూ శ్రీనివాస్ గారూ. మా అమ్మగారిని ఈ ఆపద నుండి తమరే గట్టెక్కించాల. ముందుగా ఆ పిల్లోడి ఆచూకీ తెలుసుకోండి బాబూ" అంది సీతమ్మ.

"అలాగేలే. మీరు మీ అమ్మగారిని జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. ఈ విషయాలేవీ ఆలోచించకుండా అమ్మగారిని దైవధ్యానంలో గడిపేట్లుగా చూడండి. నేను వెంకట్ గారికి ఫోను చేసి అమ్మగారిని చూసినట్లుగా చెపుతాను" అన్నాడు సీతమ్మతో.

శ్రీనివాస్ లేచి నిలబడి పద్మావతీ దేవి గారి వేపు తిరిగి

"అమ్మగారూ మనిషి జీవితంలో ప్రతీ విషయంలోనూ దాదాపు మోసపోతూనే ఉన్నాడు. కానీ తెలుసుకోవడం లేదు. మనిషిని మనిషే మోసం చేయడం, మోసగింపబడడం బాగా అలవాటైపోయింది. నమ్మకమే మనిషిని మోసానికి గురి చేస్తూంది చాలా సులభంగా.

నమ్మించి మోసం చేయడం ఒక కళ అయిపోయి కూర్చుంది. దీనిమీదే కొంత మంది బ్రతికేస్తున్నారు ప్రపంచంలో. అందులోనూ మీరు సంపన్నులు. అందరికీ మీ మీదే కళ్ళు పడతాయి. అందుకని చాలా జాగ్రత్తగా మెలగాలి మీరు. మీ మనవడు గారు

మీ గురించి చాలా ఆందోళన చెందుతున్నారు. అందుకని మెలుకువగా ధైర్యంగా ఉండండి. మరి ఉంటానమ్మా మళ్ళీ ఒక వారం రోజుల్లో కలుస్తాను" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు శ్రీనివాస్.

తన భర్త పునర్జన్మ విషయంలో ప్రతీవారూ ఇది నిజం కాదని అంటున్నారు. అంతేకానీ ఒకసారి ఆ పిల్లవాడిని చూసి విషయం తెలుసుకుందాం, ఇలా జరగడానికి అవకాశం ఉందని మాత్రం ఎవరూ అనడం లేదు.

ఏమిటీ విచిత్రం?

ఏది ఏమైనా ఆ పిల్లవాడిని తాను సాధ్యమైనంత త్వరగా చూడాలి.

ఎలాగూ మనవడు పంపిన మనిషి తనకు ఏం జరగకుమా చూస్తూనే ఉంటాడు కాబట్టి తనకు తట్టిన ఆలోచన అమలులో పెట్టడం మంచిదేమో అనుకుంటూంది పద్మావతీ దేవిగారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments